

Dubaj 29.marec – 4.april 2014

Na prelome aprila a marca 2014 som mal naplanovanu sluzobnu cestu do Dubaja s „vyjazdom“ do Kuvajtu. Dubaj som uz povazoval za rutinu. Medzicasom Spojene Arabske Emiraty zrusili vizovu povinnost pre Slovensko, takže vycestovanie sa zjednodusilo. Z Istanbulu som sa domov vrátil v piatok vecer a v sobotu poobede 29.marca som uz letel do Dubaja, pretože nedela je v arabskom svete pracovny den a nas program sa zacal uz v nedelu rano (doma som si v sobotu rano splnil obciansku povinnost, prezidentske volby, 2.kolo). Let s Emirates OK, do hotela Murooj Rotana Club som dorazil az po polnoci. Casovy posun 3 hodiny, ranne vstavanie dalo zabrat. Presne tento vikend sa vsak CET posuval na letny cas, zatiaľ čo v Dubaji žiadny posun nemaju, takže sa rozdiel preklopenim hodinovej rucicky cez polnoc zmenil na 2 hodiny.

Mali sme naplanovany narocny pracovny program na cely tyzden, takže na volnocasove aktivity nezostal takmer žiadny cas. V ramci pracovnych navstev a rozhovorov sme navstivili partnerov v Dubaji, v Ras Al Khaima a v Abu Dhabi. Treba povedat, že Abu Dhabi sa v porovnaní s Dubajom javi ako skromnejši clen UAE, žiadne mrakodrapy. Cesta autom je bezproblemova, Sheik-Al-Sayed Road (6 jazdnych pruhov) prechadza postupne na 3- a 2-pruhovu dialnicu, takže hustota dopravy je OK.

Foto: Sheik-Al-Sayed Road, Dubai

Boli sme na obede v hoteli Atlantis, to je na Palm Jumeirah v Dubaji. Velmi znamy a dobre viditelny hotel na konci umelych ostrovov v tvare palmy. Je to zazitok, cela tato oblast umelych ostrovov je totiz ovela vacsia, ako som si predtym myslel. Je to take siroke a zastavene rezidencnymi stvrtami, ze ma te pocit, akoby ste boli na normalnej pevnine.

Foto: Atlantis Hotel, Palm Jumeirah, Dubai

Vecer sme s kolegami mohli prejst peso do Dubai Mall, pretoze Al-Murroj Rotana je cca 300 m od Burj Khaifa. Zda sa to blizko, ale pre pesich chodcov tu vobec nie su idealne podmienky, prejst cez frekventovanu cestu a peso vojst do Dubai Mall nie je jednoduche a trvalo nam to pol hodiny. Odmenou nam bola show so spievajucou a svietiacou fontanou pri Burj Khalifa. Inak obdoba kosickej spievajúcej fontany v asi 100-nasobnom zvacseni. Pekne, spektakularne. Davy turistov, treba si vcas obsadit poziciu s dobrým vyhladom. Nafotit, nafilmovat.

Foto: Burj Khalifa, Dubai

A na Novy rok je to absolutne super show, nevidany ohnostroj, ako nam povedal a ukazal miestny kolega. Vtedy je to tu najdrahsie a najziadanejsie.

Potom nasledoval drink v Kharma Cafe, pekny podnik, slusna obsluha, dodrziavaju dress code. Pred nami totiž nepustili dovnutra turistov v kratkych nohaviciach a slapkach. Tak to ma byt. „ Sorry we

keep our dress code rules". My sme nastastie splnali pravidla slusneho obleceni, takže sme si chvíľku posedeli. Boli sme tam dokonca dva večery, druhýkrát to bolo úplne nabité, atmosféra nočného podniku.

Foto: Autor v Dubaji

Co by som zvlášť spomenul je fakt, že v noci pršalo. To som od Dubaja necakal. Cez den horuco, 35v st, v noci zaprsi. V tejto dobe je tam hlavná turistická sezona (nie je az tak teplo), takže je tam plno ľudí, ceny su na maxime. Život pulzuje naplno.

Dokonca posledný večer, keď som sa vrátil z Kuvajtu, som zazil krupobitie! Sedel som na terase hotela v bare pod širým nebom, keď sa zrazu spustil prudký dažď a po chvíli začali padat aj krupy. Miestni ľudia to tu nepamätajú. Ale po chvíli bolo po všetkom.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014